

ల

తా బస్సు బయలుదేరుతోంది. సార్ అం సర్వీ రమ్మంటున్నారు త్వరగా రా" అంటూ పిలిచింది ప్రేమ. అత లేచి బస్సును విడిచిపించింది. సుధీర్ బస్సులో కిటికీ దగ్గర కూర్చుని ఉన్నాడు. అతన్ని చూసి నవ్వింది అత. సుధీర్ ముఖం ఇప్పుడు కున్నాడు. తనూ బస్సు ఎక్కి సీట్లో కూర్చోగానే బస్సు బయలుదేరింది.

సుధీర్, అత బిఎస్సీ చదువుతున్నారని ఒకే వీధిలో ప్రక్క ప్రక్క బిల్డింగ్లో నివశించుతున్నారని కాబట్టి అప్పుడప్పుడూ నోట్బుక్స్, రెఫరెన్స్ బుక్స్ ఒకరినించి ఒకరు తీసుకునేవారు. క్రమంగా పరిచయం పెరిగి సినిమాలు, రాజకీయాలు వేరొందలైన టాపిక్స్ గురించి కాలేజీలో, బస్సులో మాట్లాడుకు

నేనాకేం అక్కర్లేదనే అంటున్నాను. ప్రేమా దోమా అంటే నా నన్ను చంపేస్తారు. ఆ ఆలోచన నీ నుంచి ఎంత త్వరగా వీలైతే అంత త్వరగా తరిమించు. మనం మంచి స్నేహితులుగా ఉందాం" సుధీర్ కోపంగా అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

"హలో" సుధీర్ ఫోన్ పెట్టేశాడు. 'హలో హలో' అని రెండుసార్లు అరిచి ఫోన్ పెట్టేసి వంటింట్లోకి వెళ్ళి పోయింది రమామణి. మళ్ళీ ఫోన్ మ్రోగింది. ఈసారి అత రిసీవర్ తీసింది.

పెళ్ళి అయ్యాక

నేవారు. కాలేజీవాళ్ళు ఏర్పాటుచేసిన బ్యాంకింగ్ లూర్కు ఇద్దరూ వచ్చారు.

గంటక్రితం నోట్స్ తయారుచేసుకుంటున్న అత దగ్గరికి వచ్చాడు సుధీర్.

"లతా, నీతో ఓ విషయం మాట్లాడాలి" అన్నాడు.

"కూర్చో. ఏమిటా విషయం?"

"విన్నాక నువ్వు నాపై కోపగించుకోకూడదు" అలాగే చెప్పు"

"లతా. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నువ్వు లేకుంటే బ్రతకలేను. నేనంటే నీకిష్టమేనా?"

"నా జవాబు విన్నాక నువ్వు నాపై కోపగించుకోకూడదు" అలాగే"

"సుధీర్. మాది మధ్యతరగతి కుటుంబం. నాకోసం, నా చదువుకోసం మా అమ్మా న్నలు ఎంతో కష్టపడుతున్నారు. వారిని సంక్షోభంగా ఉంచడమే నా కర్తవ్యం. నేను బాగా చదువుకుని మంచి స్థాయికి ఎదగాలంటే నా మనసంతా చదువు మీదే ఉండాలి. ఏ వయసులో జరగాల్సిన వాళ్ళు ఆ వయసులోనే జరగాలంటారు. నా చదువు అయ్యాక వెళ్ళి వయసొచ్చాక అప్పుడు ప్రేమ గురించి ఆలోచిస్తాను. అంతవరకూ నో ల"

"పోనీ అప్పుడైనా నన్ను ప్రేమిస్తావా?"

"ఆ విషయం ఇప్పుడే ఎలా చెప్పగలం? ఓ స్నేహితురాలిలా ఉంటానని మాత్రం చెప్పగలను"

"నీ స్నేహంతోపాటు ప్రేమ కూడా వాలి. నాకు అందముంది. చదువుకుంటున్నాను నీపై ఎంతో ప్రేమ ఉంది. ఇంకేం కావాలి నీకు?"

పైదరాబాద్లో బస్సు దిగాక కూడా సుధీర్ అతతో మాట్లాడలేదు. ఆటో ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు. ఇద్దరూ ఒకే ఆటోలో వెళ్ళి ఉంటే ఒకరికి ఆటోఖర్చు ఆదా అయ్యేది కదా అనుకుంది అత. సుధీర్ ప్రవర్తనకు బాధ కూడా కలిగింది. 'మనుషులు ఎవ్వరూ తమ వైపు నుంచే ఆలోచిస్తారుగాని ఎదుటివారిని గురించి ఆలోచించరే' అనుకుంది.

సుధీర్ ఇంటికి రాగానే లోపలి నించి అరుపులు వినబడ్డాయి. ఎక్కటిలాగానే తండ్రి తల్లిని అరుస్తున్నాడు. ఆ గొడవ వినే ఓపిక లేక తమ్ముడిని పలకరించి తన గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. కళ్ళ ముందు అత రూపమే కదులుతుంది. ఆమె తన ప్రేమను తిరస్కరించడం సహించలేకపోతున్నాడు. కొంతసేపటి తర్వాత వంటగదిలోకి వెళ్ళాడు. తండ్రి అక్కడ ఉన్నాడు. నళిని సుధీర్ని చూడగానే

"సుధీర్. ఎప్పుడు వచ్చావు నువ్వు?" అంది ఆశ్చర్యంగా.

"పావుగంటేం. నాన్నగారు అరుస్తుంటే గదిలోకి వెళ్ళిపోయాను. ఏమిటి గొడవ?"

"ఏవో ఆఫీసులో గొడవలు. అక్కడి గొడవలు అక్కడే వదిలేసి వచ్చింది వినరు. టిఫిన్ చేశాను ఇవ్వనా?"

"ఇవ్వు. నేను స్నానం చేసి వస్తాను" అంటూ బాత్ రూంలోకి వెళ్ళాడు.

ఆరోజు రాత్రి తన గదిలోని కార్టెల్స్ ఫోన్ నుంచి అతకు ఫోన్ చేశాడు సుధీర్. అత తల్లి రమామణి ఫోన్ తీసింది.

"హలో లతా. నేను సుధీర్ని"

"ఏమిటి?" కంగారుగా అడిగింది.

"ఆ విషయం ఏంచేశావు?"

"ఏ విషయం?"

"వేషాలోద్దు. మన ప్రేమ విషయం ఏంచేశావు?"

"మన కాదు నీ ప్రేమ విషయం అను. ఇలా పదే పదే ప్రశ్నించి సతాయిస్తే ప్రేమ పుడుతుందనుకున్నావా?"

"ఎంత పొగరే నీకు? నీ అందం చూసేగా నీకి అహంకారం?"

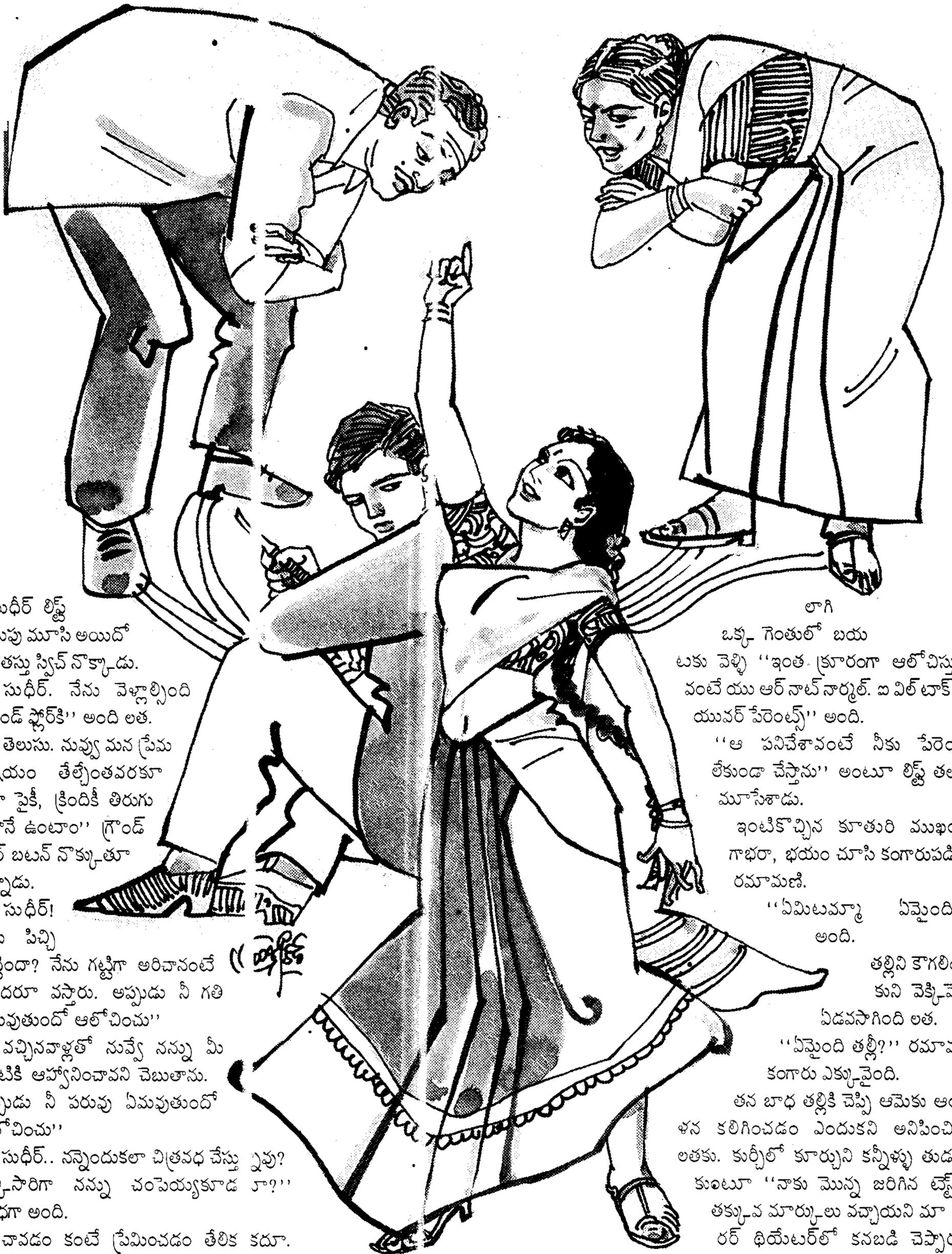
"అహంకారం నీది. మొన్నటివరకూ ఎలా మాట్లాడేవాడివి. ఈరోజు ఎలా మాట్లాడుతున్నావు? నీ సంస్కారం ఏపాటిదో అర్థమైంది నాకు. కనీసం స్నేహం చేయడానికి కూడా పనికిరావు నువ్వు. ఇకపై ఇలా ఫోన్లు చేసి నా సమయం వృధా చేయకు" అంటూ ఫోన్ పెట్టేసింది.

"రాక్షసి" కసిగా అంటూ తనూ ఫోన్ పెట్టేశాడు సుధీర్.

సుధీర్ తండ్రి రవీంద్ర ఉద్యోగం నుంచి సస్పెండ్ అయ్యాడు. అతను లంచం తీసుకుని కాంట్రాక్టుకు ఇచ్చిన బ్రిడ్జ్ కూలి పదిమంది దాకా మరణించారు. రవీంద్ర తను సస్పెండ్ అయిన విషయం భార్యకు మాత్రం చెప్పాడు. పిల్లలకు తెలియనివ్వద్దని నళినికి చెప్పాడు. అయితే అతనికి స్నేహితుల నుంచి, బంధువుల నుంచి వచ్చిన ఫోన్ కాల్స్ వల్ల, వారితో అతని సంభాషణ వల్ల పిల్లలిద్దరికీ విషయం అర్థమైంది.

ఓరోజు స్నేహితురాళ్లతో ఫస్ట్ షో సినిమాకు వెళ్ళింది అత. రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకు సిటీబస్ దిగి ఇంటివైపు అడుగులు వేయసాగింది. గేటు తెరచుకుని లిఫ్ట్ దగ్గరికి వచ్చి స్విచ్ నొక్కింది. లిఫ్ట్ తలుపులు తెరచుకోగానే లోపల అడుగుపెట్టి అక్కడనున్న వ్యక్తిని చూసి ఉలిక్కిపడింది. అతను సుధీర్.

సుధీర్ లిస్ట్ తలుపు మూసి అయిదో అంతస్తు స్విచ్ నొక్కాడు. "సుధీర్. నేను వెళ్లాల్సింది సెకండ్ ఫ్లోర్ కి" అంది లత. "తెలుసు. నువ్వు మన ప్రేమ విషయం తేల్చేంతవరకూ ఇలా పైకి, క్రిందికి తిరుగు తూనే ఉంటాం" గ్రాండ్ ఫ్లోర్ బటన్ నొక్కతూ అన్నాడు. "సుధీర్! నీకు పిచ్చి పట్టిందా? నేను గట్టిగా అరిచానంటే అందరూ వస్తారు. అప్పుడు నీ గతి ఏమవుతుందో ఆలోచించు" "వచ్చినవాళ్లతో నువ్వే నన్ను మీ ఇంటికి ఆహ్వానించావని చెబుతాను. అప్పుడు నీ పరువు ఏమవుతుందో ఆలోచించు" "సుధీర్.. నన్నెందుకలా చిత్రవధ చేస్తున్నావు? ఒక్కసారిగా నన్ను చంపేయకూడదా? బాధగా అంది. "చావడం కంటే ప్రేమించడం తేలిక కదూ. లతా స్ట్రీజ్ లవ్ మీ" "ఐ హేట్ యూ. ఐ హేట్ యూ. ఐ హేట్ యూ" "నేను బ్రతిమాలేకొద్దీ రెచ్చిపోతున్నాను. నా బైకేలో ఏముందో తెలుసా. ఆసిడ్. ఐ ద లేట్

అక్క

నుంచి తెచ్చాను. ఏ అందం చూసి నువ్వు మిడిసిపడుతున్నావో ఆ అందం నీకు లేకుండా చేస్తాను" అతని ముఖం క్రూరంగా మారడం చూసి భయపడిపోయింది లత. ఇంతలో లిస్ట్ ఆగింది. గేటు

లాగి ఒక్క గెంతులో బయటకు వెళ్ళి "ఇంత క్రూరంగా ఆలోచిస్తున్నావంటే యు ఆర్ నాట్ నార్మల్. ఐ విల్ బాక్ విత్ యువర్ పేరెంట్స్" అంది. "ఆ పనిచేశావంటే నీకు పేరెంట్స్ లేకుండా చేస్తాను" అంటూ లిస్ట్ తలుపు మూసేశాడు. ఇంటికిచ్చిన కూతురి ముఖంలో గాభరా, భయం చూసి కంగారుపడింది రమామణి. "ఏమిటమ్మా ఏమైంది?" అంది. తల్లిని కౌగలించు కుని వెక్కిరివెక్కిరి ఏడవసాగింది లత. "ఏమైంది తల్లీ?" రమామణి కంగారు ఎక్కువైంది. తన బాధ తల్లికి చెప్పి ఆమెకు ఆందోళన కలిగించడం ఎందుకని అనిపించింది లతకు. కుర్చీలో కూర్చుని కన్నీళ్ళు తుడుచు కుంటూ "నాకు మొన్న జరిగిన టెస్ట్ లో తక్కువ మార్కులు వచ్చాయని మా లెక్చరర్ థియేటర్ లో కనబడి చెప్పారు" అంది. కూతురి మాటలు విన్న రమామణి తేలిగ్గా నిల్వూరుస్తూ.. "హమ్మయ్య. దీనికా ఇంత ఏడుపు? పోనీలే. అది క్లాసు టెస్ట్ గా. పబ్లిక్ పరీక్ష కాదుగా. అయినా

నేహా వీక్ నెస్

నిశ్చలంగా ఉండే కెరీర్ లో ఉన్నా సారీ నాకు అనం రేగుతుంది. అలాంటి పరిస్థితి నేహాది. 'దిలో చిత్రంతో ఫేమ్ లోకి వచ్చిన నేహా ఇప్పుడు మంచి గ్లామరస్ హీరోయిన్ గా పేరు తెచ్చుకుంది. తన తండ్రి, (ఫ్రెండ్స్ తో కలిసిపోతానని, వార్ని వదిలి ఉండలేనని చెబుతోంది నేహా. ఖాలీ సమయాల్లో ఇంగ్లీషు సినిమాలు చూసే నేహాకి వెజిటేరియన్ ఫుడ్ అంటే ఇష్టం. ప్రతి చిన్నదానికి ఎమోషన్ అవ్వడం తన వీక్ నెస్ అని చెప్పే నేహా నేహాం అంటే ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య ఉండే నమ్మక మైన బంధం అంటోంది. అవకాశం వస్తే అన్నిరకాల పాత్రలు చేయడానికి తాను సిద్ధం అంటున్న నేహా వాటికోసం ఎదురుచూస్తోంది.

ప్రతి చిత్రం విషయానికీ ఇలా బెంబేలు పడితే ఎలా? అని అడగడంపై నేహా చెప్పింది. నాన్నగారు నీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నారు" అంది.

లత తండ్రి వచ్చి "రా రా భోంచేద్దాం. ఆకలిగా ఉంది" అంటూ ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని వంట గదిలోకి వెళ్ళాడు. తల్లిదండ్రుల అభిమానం చూస్తుంటే ఏడుపా చ్చింది లత. 'తనకేదైనా అయితే వీళ్ళు భరించ గలరా? ఇకేదైనా అయితే తను భరించగలరా. భగవాన్. ఎందుకు నాకీ పరీక్ష? అందంగా ఉండడం తన తప్పా? మగవాడితో స్నేహంగా మాట్లాడడం కూడా తప్పా? ఎవరి జోలికిపో కుండా అంటూ మానన తాము బ్రతకడానికి కూడా వీలు లేదా' అనుకుని బాధపడింది.

కాలేజీ నుంచి ఇంటికొచ్చిన సుధీర్ కు తండ్రి ఎవరితోనో ఫోనులో మాట్లాడుతుండడం విని పించింది. "థాంక్స్ గా రేపి చేరిపోతున్నాను. అదే ఆఫీసులో. ఎంత రెండు లక్షలు ఖర్చయింది. ఆరు నెలలలో తిరిగి సంపాదించనూ. ఓకే... గుడ్ నైట్" అంటూ ఫోన్ పెట్టి కొడుకు వైపు చూసి "సుధీర్. త్వరగా రెడీ అవు. మనం హోటల్ కి వెళ్తున్నాం. నీకు పార్టీ ఇస్తున్నాను నేను" అన్నాడు రవీంద్ర.

పార్టీ ఎందుకని అడగలేదు సుధీర్. లంచం తీసుకున్నందుకు సస్పెండయిన తన తండ్రి మళ్ళీ లంచం ఇచ్చి అదే ఉద్యోగం తెచ్చుకున్నాడని, అందువల్లే తమకు పార్టీ ఇస్తున్నాడని అర్థమైంది అతనికి.

భార్య, పిల్లల్ని స్టార్ హోటల్ కు తీసుకెళ్ళాడు రవీంద్ర. అందరూ ఉల్లాసంగా మాట్లాడుకుంటున్న సుధీర్ మాత్రం వారి మాటల్లో పాలు పోలేదు. తండ్రితో మానసికంగా తనం లేనందువల్ల, లత విషయంలో నను చెదరి ఉన్నందువల్ల మౌనంగా కూర్చున్నాడు. ఇంతలో అతని దృష్టి దూరంగా నడచివస్తున్న లతపై పడింది. మొదట 'తనది భ్రమేమో, తన మనసంతా లతే నిండి ఉన్నందువల్ల ఆ అమ్మాయి లతలా కనబడు తుందేమో. లత లాంటి మధ్యతరగతి అమ్మాయి స్టార్ హోటల్ కు రాదు' అనుకొన్నాడు. ఆ అమ్మాయి దగ్గరికొచ్చాక 'తనది భ్రమ కాదు. ఆ అమ్మాయి లతే' అనుకొన్నాడు.

లత సుధీర్ ను చూడలేదు. ఆమె వెనకే వస్తున్న ఓ యువకుడితో మాట్లాడుతూ నడుస్తూంది. అతను పొడుగ్గా, అందంగా ఉన్నాడు. ఇద్దరూ ఆ వరుస చివర్లో ఉన్న టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు. తల్లి పిలిస్తే బదులిచ్చి తమ్ముడితో మాట్లాడుతూ లత వెనక్కి తిప్పిచూశాడు. వాళ్ళిద్దరూ నవ్వుతూ మాట్లాడుకొంటున్నారు. గంట తర్వాత డిన్నర్ అయ్యాక తల్లిదండ్రుల వెనకే బయటకు నడుస్తూ లత వైపు చూశాడు. ఆ యువకుడు ఏదో చెప్తూంటే ఆమె ఆసక్తిగా ముందుకు వంగి వింటూంది.

'లతా! నువ్వు నేననుకొన్నంత అమాయకురాలివి కావు' అనుకొన్నాడు మనసులో.

ఆ రాత్రి యింటికొచ్చిన కూతురితో- "ఏమిటే యింతాలసం? నాన్నగారు కంగారుపడుతున్నారు" అంది రమామణి.

"జయం అమెరికా కబుర్లు చెబుతూంటే సమయం తెలియలేదు. సారీ అమ్మా" అంది లత.

"బర్డ్ డే పార్టీ చెల్లెలికిస్తే చాలా? చిన్నాన్న, పిన్నమ్మలకు లేదా? ఈసారి యింటికి రానీ. నేను పోట్లాడుతాను" అంది రమామణి.

"ఇప్పుడలాగే అంటావు. వాడు వస్తున్నానని ఫోన్ చేస్తే వాడికిష్టమైనవన్నీ తయారుచేసి సిద్ధంగా ఉంచుతావు."

"అవును. మగపిల్లలు లేని మాకు వాడంటే ఎంతో యిష్టం. వాడికీ మేమంటే ప్రాణం. అమెరికా వెళ్ళినా మమకారం వదలేదు వాడు."

"నేను కాసేపు చదువుకొని పడుకొంటాను. గుడ్ నైట్ అమ్మా" అంది లత.

"గుడ్ నైట్"

కాలేజీ నుంచి యింటికొచ్చిన లతకు గేటు దగ్గర సుధీర్ కనిపించాడు. నిజానికి ఆ రోజు కొన్ని క్లాసులు కాన్సిల్ అవడం వల్ల త్వరగా యింటికొచ్చింది లత. అయితే సుధీర్ ఆ సమయంలో కూడా తన కోసమే కాచుకొన్నట్లు నిలబడి ఉండటం చూసిన లతకు అతను తననే వెంబడిస్తూ ఉన్నాడని అర్థమైంది. కొద్దిగా భయపడింది కూడా.

"హలో సుధీర్. కాలేజీకి వెళ్ళలేదా?" ముఖంలో నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకొంటూ అడిగింది.

"లేదు. నువ్వు కాలేజీ నుండి నేరుగా యింటికొస్తున్నావే?"

"ఇంకెక్కడికి వెళ్ళాలి?"

"నీ ప్రియుడితో హోటల్ కి, సినిమాలకు వెళ్ళలేదా?"

"ప్రియుడెవరు?"

"నటించకే నంగనాచి. నాతో చదువు, భవిష్యత్తు అంటూ నంగనాచి కబుర్లు చెప్పి వాడెవడితోనో తిరుగుతావా? నాకు దక్కని నిన్ను మరెవ్వరికీ

దక్కనివ్వను" అంటూ జేబులోంచి కత్తి బయటకు తీశాడు.

"సుధీర్. ఆవేశపడకు. నేను చెప్పింది విను.."

ఇంతలోనే కత్తి ఆమె కడుపులో దిగింది.

"అమ్మా" అని బాధగా అరుస్తూ

"సుధీర్ అతను మా పెదనాన్న కొడుకు. నాకు అన్నయ్య" అంటూ పడిపోయింది.

ఆమె చివరగా అన్న మాటలు విని సుధీర్ నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు. తర్వాత ఆవేశంలో తను ఎంత పనిచేశాడో అర్థమయ్యాక కుటుంబంగా చుట్టూ చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదని అతనికి. వడివడిగా నడుస్తూ వెళ్ళిపోయాడు అతను అలాగే వదిలేసి.

"అమ్మా..నాన్నా..హెల్ప్" అని దీనంగా అరవడం అతని చెవులకు వినిపిస్తూనే ఉండింది.

★ ★ ★

కాలింగ్ బెల్ శబ్దం విని తలుపు తెరచిన నళిని కొడుకును చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. అతని మొఖం భయం, కంగారుతో నిండి ఉంది. లోపలికి వచ్చి తన గదివైపు వెళ్ళబోతున్న కొడుకుతో,

"ఏమిట్రా ఏమిటలా ఉన్నావు ఏం జరిగింది నాన్నా?" అని అడిగింది.

వెంటనే అతను తన భయంను కప్పిపుచ్చుకుంటూ "ఏం లేదమ్మా. పక్క బాగా రాయలేదు. అంతే" అన్నాడు. అది వింటూ కాదని ఆమెకు అనిపించింది.

"అది ఉండదు కారణం. నిన్నవరైనా ఏమన్నా అన్నారా? ఆ చెమటలేమిటి? చెప్పరా నాకు భయమేస్తోంది"

"చెప్పాగా ఏం లేదని. దారిలో ఓ చోట జనం కొట్టుకొంటున్నారు. అది చూశాక మనసంతా ఏదోలా అయిపోయింది" అంటూ గదివైపు నడిచాడు.

ఇంతలో నళిని దృష్టి అతని పాంతు. జేబుపై పడింది.

"సుధీర్ ఆగు. ఏమిటది క్షమా?" అంది జేబువైపు చేయి చూపిస్తూ కంగారు. సుధీర్ కూడా కంగారుగా జేబువైపు చూసుకొన్నాడు.

అతను కత్తితో పాడివాక ఆ కత్తిని మడచి అలాగే జేబులో పెట్టుకొన్నాడు. కాబట్టి తెల్లని పాంతు జేబు వద్ద ఎర్రగా కనిపిస్తోంది.

"స్కెచ్ పెన్ లీకయింది. డ్రైనింగ్ కు వేద్దాంలే" అంటూ గదిలోకెళ్ళి తలుపు వేసుకొన్నాడు సుధీర్. నళినికి ఏం చేయాలో చింతలేదు. ఆమెలో ఏవేవో ఆలోచనలు, భయాల

నిజం కాకుండా చెయ్యి తండ్రి అని భగవంతుణ్ణి వేడుకొంటూ, ఏ పనీ చేయగలిగినట్లుకాక సోఫాలో కూర్చుని భర్త రాకకోసం ఎడమచూడసాగింది.

అయిదు గంటలకు పనిమునిషి వస్తే తప్పనిసరిగా లేచి పనిలో పడింది.

★ ★ ★

భర్త రాగానే కాఫీ యిచ్చి, అతను త్రాగడం పూర్తి చేశాక మధ్యాహ్నం సుధీర్ యింటికిచ్చాక తను చూసేసాడు, అతనితో మాట్లాడింది చెప్పింది.

"నా చెప్పాడుగా స్కెచ్ పెన్ లీకయింది. నీవన్నీ అనుమానాలే"

"నా అనుమానం కాదు. నిజం. సుధీర్ యింటికి వచ్చిన సమయం లోనే నున ప్రక్క బిల్డింగ్ లోని ఓ అమ్మాయిని ఎవడో కత్తితో పాడిచి పారిపోయాడట. ఆ అమ్మాయి హాస్పిటల్ లో ఉంది"

రవీంద్ర ఆమె వైపు భయంగా చూశాడు.

"నీవరు చెప్పారు?" అని అడిగాడు "నిన్న క్షణాల తర్వాత."

"ఎక్కడ పనిమనిషి చెప్పింది"

"ఇంకావంటి కొడుకును కన్నం దుకుముందు మనం చావాలి. వాణ్ణి పిలు. అదే కత్తితో నిన్నూ, నన్నూ కూడా పాడిచేయమని చెప్తాను. పీడా వదిలే తుంది. పిలు వాణ్ణి" కోపంగా అరిచాడు రవీంద్ర.

నళి అతనివైపు చూసింది ఓ క్షణం తర్వాత

"మీ అరవడం కప్పి యింటి చేతకావా?" అని అడిగింది.

రవీంద్ర ఆళ్ళ ర్యసాచూడు. ఆమె అతనితో అలా మాట్లాడటం ఆదే మొదటి సారి.

"మీ గత కొద్ది ఏళ్ళూ చూస్తున్నాను మిమ్మల్ని. ఏదైనా ప్రాణం అంటూ వస్తే యింకా మొచ్చినట్లు అరవడం తప్ప ఆ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటి, ఏం చేస్తే చాగుంటుంది అని నాలోగాని, పిల్లలలోగాని

అందమే ప్రధానం

అందాలపోటీల్లో ఒకసారి పాల్గొంటే బాలీవుడ్ అయినా బాలీవుడ్ అయినా వారికి రెడ్ కార్పెట్ తో స్వాగతం పలకడం సర్వసాధారణమైపోయింది. ఈ సంగతే మాజీ అందాల సుందరి ప్రియాంకా చోప్రాని అడిగితే 'అలాంటిదేం లేదు. సాధారణంగా అలాగే జరుగుతోంది. డబ్బు, ఖరీదైన జీవన విధానం కోసం ఏదో ఒక కెరీర్ ని ఎంచుకోవాలి. అందాలపోటీల్లో పాల్గొన్న వారిపై ఉండే అభిప్రాయం దృష్ట్యా తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో సినిమాల్లోకి వచ్చి తమ సత్తా నిరూపించుకోవాలి వస్తోంది. సినిమాల్లో ఛాన్స్ లు అందాన్ని బట్టే వస్తాయి. కొంతమంది డైరెక్టర్లు ఇంతకుముందు అందంగా ఉన్నా ఇప్పుడు ఎలా ఉన్నారో పరిశీలించి అవకాశాలిస్తున్నారు' అంటోంది.

వికాగ్రత

వికాగ్రత ఉంటే ఏ రంగం కోసమైనా విజయం సాధ్యమే. అందుకే వికాగ్రతని కోల్పోకూడదంటారు పెద్దలు. అందాల భామ షమితాషెట్టి ఇప్పుడు అలాంటి సిద్ధాంతాన్నే బాగా నమ్ముతోంది. 'నేనెప్పుడూ నాకెరీర్ గురించే ఆలోచిస్తాను. నా ప్రైవేట్ లైఫ్ గురించి జనం ఆరాట పడడం, కుతూహలం చూపడం నాకు చచ్చదు. మీడియా ఎప్పుడూ కొంతమందిని కృత్యంగా చేసుకుని ముందుకి పోతుంది. కృత్యవరకూ నన్ను పట్టించుకోని మీడియా ఇప్పుడు నాకు ఎవరితోనో సంబంధాలున్నాయని చెబుతోంది. రూమర్లు ఎంత త్వరగా వస్తాయో అంత త్వరగా మర్చిపోతాయి. ఫర్దీ నఖానీకీ నాకు మధ్య ఏదో ఉంటుంది అంటున్నారు. అది కూడా ఇలాంటిదే. కాబట్టి దాని గురించి పట్టించుకుంటూ నా కెరీర్ ని పాడుచేసుకోదలుచుకోలేదు' అంటోంది షమితా.

చర్చించారా? అలా అరవడంతో సమస్యలు పరిష్కారం కావని మీకూ తెలుసు. అయినా అలా అరిచి వెళ్ళిపోతారు. బాధ్యత నుంచి తప్పించుకొంటారు. సమస్యను ఎదుర్కోవడం, పరిష్కరించడం నాకు తప్పనిసరి. అలా అరవడం వల్ల పిల్లలకు కూడా మీరు దూరం అవుతున్నారు. ముందు మీరు అరవడం మానండి''

''సరే అరవకు. ఇప్పుడేం చేద్దామంటావు? పోలీసులకోసం వెళ్ళుమనస్తూ కూర్చుందామా లేక మనమే పోస్ట్ స్టేషన్ కెళ్ళి వాణ్ణి సరెండర్ చేద్దామా'' మెలికారంగా అన్నాడు రవీంద్ర.

''అవేమీ చేసుకోవద్దు. మీరు హాస్పిటల్ కెళ్ళి ఆ అమ్మాయినిలా ఉండో చూసి రండి.''

''ఆ పని నేను చేయలేను. నన్ను చూస్తే యిటువంటి కొడుకు కన్నందుకు చంపేస్తారు వాళ్ళు''

''సరే రేపు ఉదయం నేను హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి చూసి వస్తాను. మీరు వీడిని బయటకు వెళ్ళకుండా చూసుకోండి. వాణ్ణి ఏమీ అనకండి. మళ్ళీ వాడు ఏదైనా అఘాయిత్యం చేసుకొంటే నేను తట్టుకోను''

బాలుగా మొఖం పెట్టుకొని కూర్చున్న భర్తను చూసి ''అన్నీ నేను చూసుకొంటాను. మీరు నిశ్చింతగా నిద్రపోండి'' అంది నవ్వుతూ.

భార్య ధైర్యాన్ని చూసి

ట్టుకొని మెల్లగా వివరాలు రాబట్టింది. అతనూ తను చేసిన పనికి భయపడుతున్నాడని అర్థమైంది ఆమెకు.

''సరే. నువ్వు ధైర్యంగా ఉండు. నేను హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి చూసి వస్తాను. మరీ లోతుగా దిగిండా కత్తి?'' ''మొదలు బలంగా పొడవాలనే అనుకొన్నాను. కానీ ఎందుకో మనసు రాలేదు. ఊరికే కొద్దిగా పొడిచాను. ఒక్కసారిగా రక్తం రావడం చూసి భయపడి వచ్చేశాను.''

''ఆ సమయంలో ఎవరూ లేరని చెప్పావు. నువ్వు వచ్చేశాక ఆమెను ఎవరూ చూడకుండా, సమయానికి ట్రీట్ మెంట్ అందకుండా ఆ అమ్మాయి చనిపోయి ఉంటే?''

''నేను యింటికి వచ్చిన అయిదు నిమిషాలకు ఆ అమ్మాయిని హాస్పిటల్ కు ఆటోలో తీసుకుపోవడం నా గది కిటికీలోంచి చూశాను. లేకుంటే నేనే వాళ్ళింటికి ఫోన్ చేసి చెప్పి ఉండేవాణ్ణి.''

కొడుకులో మానవత్వం ఎంతో కొంత ఉన్నందుకు సంతోషపడింది నళిని.

''సుధీర్! నువ్వు చేసింది మంచిపనేనని అనుకొంటున్నావా?''

''లేదమ్మా. నేను చేసింది తప్పే. ఇకపై అమ్మాయిల జోలికే పోను. బుద్ధిగా చదువుకొంటాను''

''నిజంగా అలా అని ప్రమాణం చెయ్యి''

''నీమీద ఒట్టుమ్మా. ఇకపై నిన్ను కష్టపెట్టే పనులు చెయ్యను'' అతని మాటల్లో నిజాయితీ

ఆశ్చర్యపోయాడు రవీంద్ర. నళిని భర్తకు ధైర్యం చెప్పింది కానీ తాను మాత్రం రాత్రంతా నిద్రపోలేదు. అలికిడి విని పిస్తే పోలీసులేమో అని భయపడసాగింది. ఉదయం సుధీర్ ను పిలిచి దగ్గర కూర్చోబె

ధ్వనించింది. పది గంటలకు హాస్పిటల్ కు వెళ్ళింది నళిని. ఆమె భయపడినట్లు ఆమెను ఎవరూ గుర్తించలేదు. నిందించనూ లేదు. అక్కడ కూర్చొని ఉన్న వారి మాటల వల్ల ఆ అమ్మాయి తేరుకొంటున్నదని, ప్రమాదం లేదని, వారం రోజుల్లో యింటికి వస్తుందని తెలిసింది. వాళ్ళతో మాటలు కలిపి మరికొన్ని విషయాలు రాబట్టింది. ఆ అమ్మాయి తనను ఎవరు పొడిచారో తెలియదని, ఎవరో అపరిచితుడైన వ్యక్తి కత్తి చూపిస్తూ పర్సు అడిగాడని,

తను యివ్వనంటే పొడిచి పారిపోయే దని చెప్పింది. ఆమె తల్లిదండ్రులు, పోలీసులకు (పోస్ట్) చేయలేదని, అదో తలనెప్పని, “నిలబడి (పిల్ పండు కోస్తాండగా పొరబాటుగా కత్తి కడుగు పకు తగిలించింది” చెప్పి ఆమెను హాస్పిటల్లో చేర్చి చికిత్స చేసే రని తెలిసింది నళినికి.

తృప్తిగా నిల్చుకుంది నళిని. ఆమె తెలుసుకున్న నాలుగు విషయాలూ ఆమెకు ఎంతో సంతోషం కలిగించాయి. ఒకటి-ఆ అమ్మాయి క్షేమంగా ఉండటం, రెండు-సుధీర్ గురించి ఎవరితోనూ పుక పోవడం, మూడు-పోలీసు కేసు కాకపోవడం, నాలుగు- సుధీర్లో పరివర్తన రావడం. భగవంతునికి మనస్ఫూర్తిగా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకొంది ఆ అమ్మాయికి కూడా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకొంది మనసులోనే. ఇంటికి రాగానే సంగతులన్నీ భర్తతో, సుధీర్ తో చెప్పింది విడివిడిగా. లత బ్రతికిందని తెలియగానే సుధీర్ మొహంలో రిలీఫ్ కనబడింది.

“అలా ఒక మనిషిని చంపడానికి ఎంత ధైర్యం కావాలి? అంత ధైర్యం నీకెలా వచ్చిందిరా? మీ నాన్నకు తెలిస్తే నిన్ను చంపేస్తారని తెలియదా?”
 “ఆయన వల్ల బ్రిడ్జి కులాలి పదిమంది పోయారు. నేను చంపబోయింది ఒకరేగా?”

“తప్పు. అలా మాట్లాడకు. బ్రిడ్జి కట్టించింది ఆయన కాదు. హైగా ఆయనకు ఉద్యోగం మాత్రమే పోయి ఉండేది. నువ్వు జీవితాంతం జైల్లో కుర్చోవాల్సి వచ్చేది” “నాన్న తన పరువు కాపాడుకోవడం కోసం ఓ లక్ష రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి నాకై కేసు లేకుండా చేస్తాడని నాకు తెలుసు”

కొడుకు మాటలకు తృప్తిపడింది నళిని. లతని ఆలోచనలకు బీజం ఎక్కడుంచి వచ్చిందో ఆమెకు అర్థమైంది. ఆ రాత్రి భర్తతో సుధీర్ తో అన్న మాటలు చెప్పి “దయచేసి మీరు లంచం తీసుకోవడం మానేయండి. మీ జీతం మనం బ్రత కడానికి సరిపోతుంది. అవసరం లేని దర్జాలు మన కొద్దు. కారు, ఎ.సి. అన్నీ అమ్మేద్దాం. మీరు ఎవరి కోసమైతే యింత సంపాదిస్తున్నారో వారి భవిష్యత్తు బాగుండాలంటే మనం ఆ సంపాదన వదులుకోవాలి. పిల్లలు మన తప్పుల్ని వేలెత్తి చూపే విధంగా మన ప్రవర్తన ఉండకూడదు” అంది.

“నువ్వు చెప్పింది నిజం. లంచం తీసుకోవడాని వల్ల ఉద్యోగం ఎక్కడ ఊడుతుందో, ఎంత అవమానం పొందాలో అనే టెన్షన్తోనే యిన్ఫర్మల్ బ్రతికాను. ఆ టెన్షన్తో నిన్నూ, పిల్లల్ని తిట్టి యిల్లు నరకంగా మార్చాను. నాకీ సంపాదన పద్దు. భగవంతుడి దయవల్ల ఓ పెద్ద గండం తప్పింది మనకు ఈరోజు. ఇకపై మనం పిల్లల్ని ప్రేమగా చూసుకొందాం. వాళ్ళ బాగోగులు చూసుకొంటూ వాళ్ళకు దగ్గరవుదాం. వాళ్ళు క్షలు సంపాదించకపోయినా ఫరవాలేదు. సమాధానికి

చీడపురుగులు కాకండా ఉన్నంతలో తృప్తిగా బ్రతికితే చాలు” అన్నాడు రవీంద్ర.

★ ★ ★

వారం రోజుల కన్నా తక్కువగా అతను పరామర్శించడానికి ఆమె యింటి వెళ్ళింది నళిని. ఎవరూ లేనప్పుడు లత రెండు వేతులూ పట్టుకొని-

“చిన్నదానివైనా నీయెత్తి మొక్కాలి నీకు. మా సుధీర్ని పోలీసుల్నించి, మమ్మల్ని అవమానం నుంచీ కాపాడవు” అంది.

“సుధీర్ జీవితం కాశనం కాకూడదనే నేను అలా చెప్పాను. ఇప్పటికైనా అతను మారితే మనందరికీ మంచిది” అంది లత. “వాడు మారాడు. పశ్చాత్తాపపడుతున్నాడు కూడా. నిన్ను క్షమించమని అడగడానికి, నిన్ను పొడబానికి సాయంత్రం వస్తాడట. నువ్వు మానసికంగా, శారీరకంగా పడ్డ బాధ నేనర్థం చేసుకోగలను. మమ్మల్ని క్షమించమూ” అంది నళిని కన్నీటితో.

“అంటే! అలా అనకండి. రాసి పెట్టి ఉంది కనుక యిలా జరిగింది. మా నాన్నగారు అంటూంటారు ‘టేక్ ద థింగ్ యాజ్ దె కమ్స్ అని. మీరూ అలాగే భావించండి. ఈరోజు సినిమాల్లో, టీవీ ఛానెల్స్లో హింస ఎక్కువగా చూపిస్తున్నారు. అది పిల్లల్లో, యువకుల్లో హింసా ప్రవృత్తిని, శాడీ జంను పెంచుతున్నాయి. సినిమాల్ని, ఛానెల్స్ నియంత్రించే శక్తి తల్లిదండ్రులకు లేకపోయినా, పిల్లలకు ప్రేమ, దయ, కరుణ, సూరిపోసి బాధ్యత తల్లిదండ్రులదే. అందుకోసం తల్లిదండ్రులు పిల్లలకు దగ్గరవ్వాలి. ఇతర వ్యాపకాలు తగ్గించుకొని పిల్లల మానసిక పరిస్థితిని గమనించాలి. తల్లిదండ్రులు ప్రేమించే పిల్లలు యిలా, హింసకు పాల్పడరు” అంది లత.

నళిని లత చేతిని ఆప్యాయంగా నొక్కుతూ “అవునమ్మా. మా తప్పు తెలుసుకొన్నాం. ఇక ఇలాంటి పొరబాట్లు మావల్ల జరుగవు” అంది.

‘కీర్తి’కాంక్ష

మారుతున్న పరిస్థితుల్లో కెరీర్ని నిర్మించుకోవడం కత్తిమీద సామే. పదహారణాల తెలుగు పదుచు కీర్తిరెడ్డిని ప్రత్యేకంగా పరిచయం చేయనక్కర్లేదు. ‘చిన్నప్పటినుంచీ నేనో సినిమా హీరోయిన్ కావాలని ఉండేది. చాలా మందిలాగా నేనో పైలట్ నో, డాక్టర్ నో, లాయర్ నో కావాలని ఉండేదికాదు. చిన్నప్పుడు ఎక్కువగా సినిమాలు చూసేదాన్ని. నా

ఆకాంక్ష గురించి అమ్మకి చెబితే ఎలా ఉంటుందని ఆలోచించి ఒకరోజు అసలు సంగతి బయట పెట్టేశాను. అయితే నేననుకున్నట్టుగా అమ్మ నుంచి నాకు పూర్తి మద్దతు లభించింది. నా తల్లైనాకు గైడ్ అన్నీ. నా టాలెంట్ ఏమిటో నిరూపించుకుంటున్నాను..’

ఇదండీ సోగకళ్ళ కీర్తిరెడ్డి అంత రంగం.

